

TUCHTCOMMISSIE VA

ZAAKNUMMER: 250019

DATUM UITSPRAAK: 16 mei 2026

UITSPRAAK

Verloop van de procedure

Op 25 maart 2026 is aan de heer [naam 1] en de heer [naam 2] (hierna: beschuldigen) telefonisch medegedeeld dat er een onderzoek is ingesteld naar het incident dat heeft plaatsgevonden in de sportschool van [naam sportschool] te [naam gemeente] op 27 januari 2026. Uit de bewijsstukken blijkt dat daarbij mogelijk sprake was van overtreding van artikel 4.1 onder F en H van het Tuchtreglement [mishandeling, ofwel het uiten van fysieke vormen van geweld in de sportschool in strijd met de geldende regels en het uiten van gedragingen waarmee het imago van de sport ernstige schade kan worden toegebracht].

Op 27 maart 2026 heeft de aanklager de beschuldigen gehoord. Op 24 april 2026 zijn de beschuldigen officieel in staat van beschuldiging gesteld. De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op 2 mei 2026. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigen gehoord.

Vordering van de aanklager

Op basis van het videomateriaal, de verklaringen van de beschuldigen en andere betrokkenen blijkt volgens de aanklager dat de beschuldigen het Tuchtreglement hebben overtreden door het toepassen van fysieke vormen van geweld tijdens een training in strijd met de geldende regels. Omdat deze geweldstoepassing plaatsvond binnen de setting van de sportschool en zichtbaar is gemaakt door middel van op sociale media gedeelde beelden, hebben zij hiermee het imago van de vechtsport ernstige schade toegebracht.

De aanklager leidt uit het dossier en de afgelegde verklaringen af dat hulptrainer de heer [naam 1] op 27 januari 2026 de minderjarige [naam leerling] tijdens een training met een stok heeft geslagen. Daarmee is sprake van een fysieke vorm van geweld die in strijd is met de geldende regels en met het binnen de sportschool gehanteerde jeugd- en veiligheidsbeleid, waarin expliciet is bepaald dat fysiek geweld en het gebruik van voorwerpen als disciplinair middel niet zijn toegestaan.

Volgens de aanklager kan deze gedraging niet als een incident worden beschouwd. Uit de verklaringen en stukken blijkt dat het gebruik van een stok als corrigerend middel gedurende meerdere maanden onderdeel uitmaakte van de dagelijkse praktijk binnen de sportschool. Dat dit

beleid ook werd toegepast ten aanzien van minderjarigen, rekent de aanklager beschuldigen zwaar aan. Van een trainer en eigenaar van een vechtsportschool mag worden verwacht dat zij zorgdragen voor een veilige sportomgeving.

Voorts stelt de aanklager dat het toegepaste geweld heeft geleid tot zichtbaar letsel bij het slachtoffer. Daarnaast heeft het incident ertoe geleid dat het slachtoffer tot op heden niet is teruggekeerd in de vechtsport, hetgeen de impact van het handelen onderstreept.

De aanklager acht verder van belang dat het voorval is vastgelegd op video en is gepubliceerd op sociale media. Door het zichtbaar maken van dergelijk handelen binnen de sport is naar het oordeel van de aanklager sprake van een gedraging die het imago van de vechtsport ernstige schade kan toebrengen. Dergelijke beelden dragen bij aan negatieve beeldvorming rondom vechtsport en ondermijnen het vertrouwen in een veilige en verantwoorde uitoefening van de sport.

De heer [naam 1] wordt verweten dat hij de stokslag heeft uitgedeeld en daarmee uitvoering heeft gegeven aan het gebruik van een fysiek disciplinair middel binnen de sportschool.

De heer [naam 2] wordt als eigenaar verantwoordelijk gehouden voor de gang van zaken binnen de sportschool. Uit de stukken blijkt dat hij bekend was met het gebruik van een stok als disciplinair middel, hier aanvankelijk mee instemde en beelden van het incident heeft gedeeld, hetgeen hem wordt aangerekend.

Een rechtvaardiging voor het handelen van beschuldigen acht de aanklager niet aanwezig. Indien sprake was van ongewenst gedrag van het slachtoffer, hadden minder ingrijpende en toelaatbare maatregelen moeten worden genomen, zoals het verwijderen van de deelnemer uit de training.

Sanctievoorstel

Op basis van het voorgaande concludeert de aanklager dat beschuldigen zich op 27 januari 2026 niet hebben onthouden van ongewenst gedrag zoals het Tuchtreglement dat voorschrijft. Het ongewenste gedrag bestaat uit mishandeling, ofwel het uiten van fysiek geweld in de sportschool in strijd met de geldende regels en het toebrengen van schade aan het imago van de vechtsport.

De aanklager concludeert dat er sprake is van een overtreding van artikel 4.1 onder F en 4.1 onder H van het Tuchtreglement. Door die overtreding is een risico ontstaan voor de orde en veiligheid in de sportschool van [naam sportschool] zoals gesteld in artikel 4.2 onder c van het Tuchtreglement.

De aanklager weegt in het voordeel van beschuldigen mee dat zij het verweten handelen hebben erkend, hebben aangegeven dat dit niet had mogen gebeuren en dat door de heer [naam 2] excuses zijn aangeboden. Daaruit blijkt dat zij zich, zij het achteraf, rekenschap hebben gegeven van de ontoelaatbaarheid van hun handelen.

Gelet op deze feiten verzoekt de aanklager de tuchtcommissie een sanctie op te leggen in de vorm van een schorsing voor de duur van zes maanden waarvan drie maanden voorwaardelijk, waarbij het beschuldigen wordt verboden binnen die periode vechters te begeleiden bij vechtsportevenementen in Nederland. Daarbij zou volgens de aanklager een proeftijd moeten gelden van twee jaren. De aanklager merkt daarbij op dat het, met het oog op de continuïteit van de begeleiding van wedstrijdvechters tijdens evenementen, wenselijk is dat het onvoorwaardelijke deel van de schorsing niet gelijktijdig, maar aansluitend ten uitvoer wordt gelegd, zodat steeds één van de beschuldigen beschikbaar blijft voor begeleiding in de ring.

Verweer van beschuldigde

Beschuldigten hebben verklaard dat binnen [naam sportschool] veiligheid een centrale en zwaarwegende rol speelt. Volgens hen gelden er strikte regels ten aanzien van onder meer nagels, hygiëne en sportkleding, die zijn ingevoerd ter voorkoming van letsel en infecties. Zij hebben benadrukt dat deze regels voortkomen uit eerdere ervaringen binnen de vechtsport en dat binnen hun sportschool door consequente handhaving geen incidenten van vergelijkbare aard zijn voorgekomen.

Ten aanzien van het gebruik van disciplinaire maatregelen hebben beschuldigten aangevoerd dat zij in de praktijk gebruik maakten van verschillende vormen van correctie, zoals fysieke oefeningen. Het gebruik van een stok als corrigerend middel is volgens hen ontstaan vanuit de gedachte dat eerdere maatregelen onvoldoende effect hadden en dat deze methode juist leidde tot betere naleving van de veiligheidsregels, waardoor minder vaak corrigerend hoefde te worden opgetreden.

De heer [naam 1] heeft verklaard dat zijn intentie steeds is geweest om de veiligheid binnen de trainingen te waarborgen en dat het gebruik van de stok voortkwam uit praktijkervaringen, waarbij het dragen van verkeerde kleding of te lange nagels ernstig letsel hebben veroorzaakt. Hij heeft benadrukt dat hij de situatie als uit de context gehaald ervaart en dat binnen de sportschool geen sprake is van een onveilige of toxische omgeving. Daarbij heeft hij aangegeven niet bekend te zijn geweest met de exacte inhoud van het jeugd- en veiligheidsbeleid.

De heer [naam 2] heeft erkend dat hij als eigenaar verantwoordelijk is voor het handelen binnen de sportschool. Hij heeft verklaard dat hij het gebruik van de stok gedurende een periode heeft toegestaan en dat deze werkwijze ongeveer een half jaar is toegepast. Voorts heeft hij aangegeven dat hij aanvankelijk in zijn reactie richting de moeder van het slachtoffer de ernst van het incident onvoldoende heeft onderkend, hetgeen hij achteraf betreurt. Nadien heeft hij alsnog expliciet erkend dat het handelen onacceptabel was en hiervoor excuses aangeboden.

Voorts heeft de heer [naam 2] verklaard dat hij reeds voorafgaand aan het incident in de privésfeer is gewezen op het feit dat het gebruik van fysieke correctiemiddelen, waaronder de stok, niet als acceptabel werd beschouwd. Hij erkent dat dit signaal destijds onvoldoende tot een aanpassing van de handelwijze binnen de sportschool heeft geleid. De heer [naam 2] heeft aangegeven dat hij achteraf bezien eerder aanleiding hadden moeten zien om de werkwijze kritisch te evalueren en het gebruik van dergelijke middelen te staken. Dit inzicht is naar eigen zeggen pas volledig doorgedrongen na het onderhavige incident en de daarop volgende confrontatie met de gevolgen daarvan.

Beschuldigten hebben voorts verklaard dat het gebruik van de stok inmiddels volledig is beëindigd en dat het beleid is aangepast, in die zin dat overtreding van de regels nu wordt gecorrigeerd door middel van minder ingrijpende maatregelen, zoals het laten aanpassen van kleding of het knippen van nagels. Tevens hebben zij aangegeven dat zij zich bewust zijn van de impact die het incident heeft gehad en dat zij betreuren dat dit heeft plaatsgevonden.

Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigten zich schuldig hebben gemaakt aan mishandeling in de vorm van het uiten van fysieke vormen van geweld in de sportschool in strijd met de geldende regels en gedragingen waarmee het imago van de sport ernstige schade kan worden toegebracht, bewezen. Het bewezenverklaarde levert daarmee een overtreding op van artikel 4.1 onder F en H van het Tuchtreglement. Omdat er door deze overtredingen een risico is ontstaan voor

de orde en veiligheid zoals gesteld in artikel 4.2 onder c van het Tuchtreglement is de commissie bevoegd een sanctie op te leggen.

De Tuchtcommissie is tot een bewezenverklaring gekomen op grond van de volgende bewijsmiddelen:

- Verklaringen van de beschuldigen
- Verklaringen van de melder en het slachtoffer
- Videobeelden van het incident
- Fotomateriaal van het toegebrachte letsel

Oordeel van de Tuchtcommissie

De Tuchtcommissie stelt voorop dat het binnen de vechtsport van wezenlijk belang is dat sporters, en in het bijzonder minderjarigen, kunnen trainen in een veilige en verantwoorde omgeving. Van trainers en sportschooleigenaren mag worden verwacht dat zij hierin een voorbeeldfunctie vervullen en dat zij zich strikt houden aan de geldende regels en het eigen beleid.

Vaststaat dat beschuldigen een minderjarige sporter hebben onderworpen aan een fysieke disciplinaire maatregel, bestaande uit het slaan met een stok. De Tuchtcommissie kwalificeert dit als een ongeoorloofde vorm van fysiek geweld die in strijd is met de geldende normen binnen de vechtsport en met het door de sportschool zelf vastgestelde jeugd- en veiligheidsbeleid. Dat beleid verbiedt uitdrukkelijk het gebruik van fysiek geweld en het inzetten van voorwerpen als corrigerend middel. Door desondanks op deze wijze te handelen, hebben beschuldigen niet alleen externe regels, maar ook hun eigen interne kaders geschonden.

De commissie rekent het beschuldigen zwaar aan dat dit handelen zich heeft voorgedaan ten aanzien van een minderjarige sporter. Van trainers mag worden verwacht dat zij juist bij jeugdleden extra zorgvuldigheid betrachten. Het toepassen van fysiek geweld als disciplinair middel is onder geen enkele omstandigheid aanvaardbaar, en het gebruik van een voorwerp zoals een stok maakt dit handelen des te ernstiger.

Daarbij weegt de Tuchtcommissie mee dat niet is gebleken van een eenmalig incident. Integendeel, uit het dossier volgt dat het gebruik van een stok als strafmaatregel gedurende een langere periode, in ieder geval enkele maanden, onderdeel uitmaakte van de gehanteerde werkwijze binnen de sportschool. Dit duidt op een structurele en bewuste handelwijze. Dat zich binnen die periode een moment van reflectie heeft voorgedaan, zonder dat dit tot aanpassing van het gedrag heeft geleid, rekent de commissie beschuldigen in het bijzonder aan.

Voorts stelt de commissie vast dat de gedragingen niet alleen in strijd zijn met de regels, maar tevens schadelijk zijn voor het imago van de vechtsport. Het gebruik van fysieke bestraffing, en in het bijzonder het slaan met een stok, staat haaks op de waarden van respect, discipline en veiligheid die de sport uitdraagt. Door dit handelen wordt het vertrouwen in een veilige beoefening van de sport ondermijnd.

De Tuchtcommissie acht het van belang dat een duidelijk en ondubbelzinnig signaal wordt afgegeven dat dergelijk gedrag binnen de vechtsport niet wordt getolereerd. Alleen door het stellen van heldere grenzen en het opleggen van passende maatregelen kan worden gewaarborgd dat de veiligheid van sporters, en in het bijzonder jeugdige sporters, daadwerkelijk wordt beschermd.

Strafmaatmotivering

Bij het bepalen van de op te leggen sanctie houdt de tuchtcommissie rekening met de ernst en de duur van de overtredingen, het structurele karakter daarvan en de omstandigheden waaronder deze hebben plaatsgevonden. Tevens betreft de commissie in haar overwegingen dat beschuldigen het handelen hebben erkend en hebben aangegeven dat dit niet had mogen gebeuren.

De tuchtcommissie acht, gelet op de omstandigheden, waaronder het gebruik van fysiek geweld jegens een minderjarige, het structurele karakter van de gehanteerde methode en het handelen in strijd met het eigen beleid, een deels onvoorwaardelijke schorsing noodzakelijk om de ernst van de overtredingen te markeren, en een deels voorwaardelijke schorsing met een proeftijd passend om herhaling te voorkomen.

Beslissing

De Tuchtcommissie acht de door de aanklager geuite beschuldigingen onder artikel 4 lid 1 onder F en onder H van het Tuchtreglement bewezen. Ten aanzien van deze overtredingen zijn beschuldigen strafbaar.

Aan beide beschuldigen wordt een sanctie opgelegd in de vorm van een schorsing voor de duur van twaalf maanden, waarvan drie maanden onvoorwaardelijk en negen maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van twee jaren. Gedurende de schorsing is het beschuldigen niet toegestaan vechters te begeleiden bij vechtsportevenementen in Nederland.

Het voorwaardelijke deel van de schorsing wordt ten uitvoer gelegd indien beschuldigen zich binnen de proeftijd opnieuw schuldig maken aan een overtreding van het Tuchtreglement.

De Tuchtcommissie bepaalt voorts dat de wijze van tenuitvoerlegging van het onvoorwaardelijke deel als volgt wordt geregeld.

Beschuldigen kunnen ervoor kiezen de onvoorwaardelijke schorsing gelijktijdig te laten ingaan. In dat geval vangt de schorsing voor beiden aan op de datum van deze uitspraak.

Beschuldigen kunnen er tevens voor kiezen de onvoorwaardelijke schorsing opeenvolgend te laten uitvoeren. In dat geval ondergaat eerst één van hen de schorsing en aansluitend de ander.

Beschuldigen dienen in dat geval binnen twee dagen na ontvangst van deze uitspraak gezamenlijk aan de tuchtsecretaris kenbaar te maken dat zij voor deze wijze van tenuitvoerlegging kiezen, alsmede wie als eerste de schorsing ondergaat.

Indien beschuldigen deze keuze niet binnen de gestelde termijn kenbaar maken, zal de schorsing automatisch gelijktijdig voor beiden ingaan op de datum van deze uitspraak.

De schorsing zal worden doorgevoerd in het Fightpassport en worden gedeeld met de convenantpartners van de VA.

Aldus beslist op 16 mei 2026 door het college van de Tuchtcommissie.